

ΡΩΤΑΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

Εδώ Πολυτεχνείο...

Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ
Πολυτεχνείο! Εδώ καλώ
βοήθεια, πρόφτασε, λαέ,
βοήθεια, πρόφτασε, λαέ,
σκοτώνουν τα παιδιά σου, οϊμέ!

Τα νιάτα που έστησαν εδώ
του Αγώνα τραγικόν χορό
και τραγουδούν τη Λευτεριά,
σου τα σκοτώνουν τα παιδιά.
Της βίας ο δούλος ο μωρός
δουλέμπορος, φονιάς μιαρός,
σκοτώνει, λαέ, τα τέκνα σου,
τ' αγόρια, τα κορίτσια σου.

Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ
τα νιάτα σέρνουνε χορό.
Της Επιστήμης τα παιδιά
και τραγουδάν τη Λευτεριά.
Εδώ της νιότης ο άξιος νους,
που χτίζει θέατρα, ναούς,
σκεδιάζει ιδέες και μηχανές
και δένει το αύριο με το χτες,

Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ
μέσα στις τέχνης το ιερό
σκοτώνει η βία τα παιδιά
που τραγουδούν τη Λευτεριά.

Εδώ Πολυτεχνείο! Εδώ
γίνεται ανήκουστο κακό!
Της βίας ο δούλος ο μωρός
του Χάρου μαύρος έμπορος,
σφάζει τα τέκνα του λαού.
τη νιότη, την ελπίδα του,
το άνθος του αύριο, τον καρπό
της τέχνης και της γνώσης, ω!

Εδώ Πολυτεχνείου κραυγή
καλούν το Χρέος κι η Τιμή
Λαέ μας, βοήθα τα παιδιά.
Ο αγώνας για τη Λευτεριά.